

شرق

روزنامه

پنجشنبه ۲۷ شهریور ۱۳۹۹ • ۲۸ محرم ۱۴۴۲ • ۱۷ سپتامبر ۲۰۲۰
سال هجدهم • شماره ۳۸۱۹ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۵۹ • اذان مغرب ۱۹:۲۶
اذان صبح فردا ۵:۲۵ • طلوع آفتاب ۶:۴۹

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌رو

نور نوشت

مانور آگاهی‌سازی شهروندان بهمنظور جلوگیری از ابتلا به بیماری کرونا در سطح شهر قم برگزار شد. عکس: مهدی بخشی‌سورکی، مهر

تجربه دیگران

گرمایش زمین ندارد و فقط بر اثر سوءمدیریت ناشی از جنگلداری رخ داده است. او همچنین گفته از گرمای این مناطق «به‌زودی کاسته خواهد شد و هوا خنک‌تر» خواهد شد. حرف‌های ترامپ در حالی است که چند ماه پیش جنگل‌های استرالیا و آمازون درگیر آتش‌سوزی‌های گسترده‌ای بودند. همین مسئله موجب شد تا بایدن به یکی از منتقدان ترامپ در مسئله مدیریت آتش‌سوزی کالیفرنیا و مهم‌تر از آن بی‌توجه به تغییرات اقلیمی و تأثیر آن بر زندگی مردم تبدیل شود. بایدن دراین‌باره گفت: اگر چهار سال دیگر به آتش‌افروزان آب و هوایی

گرمایش زمین ندارد و فقط بر اثر سوءمدیریت ناشی از جنگلداری رخ داده است. او همچنین گفته از گرمای این مناطق «به‌زودی کاسته خواهد شد و هوا خنک‌تر» خواهد شد. حرف‌های ترامپ در حالی است که چند ماه پیش جنگل‌های استرالیا و آمازون درگیر آتش‌سوزی‌های گسترده‌ای بودند. همین مسئله موجب شد تا بایدن به یکی از منتقدان ترامپ در مسئله مدیریت آتش‌سوزی کالیفرنیا و مهم‌تر از آن بی‌توجه به تغییرات اقلیمی و تأثیر آن بر زندگی مردم تبدیل شود. بایدن دراین‌باره گفت: اگر چهار سال دیگر به آتش‌افروزان آب و هوایی

آتشی که در جنگل‌های کالیفرنیا خاموش نشد
در فاصله دو ماه مانده به انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده آمریکا هر چیزی در این کشور می‌تواند معنی و رنگ‌وبوی سیاسی داشته باشد و در فضای انتخاباتی این کشور مؤثر باشد. ازاین‌رو آتش‌سوزی‌های گسترده در جنگل‌های کالیفرنیا هم می‌تواند محلی برای دعوای سیاسی دورقیب انتخاباتی ریاست‌جمهوری باشد. ترامپ که به‌تازگی از جنگل‌های در حال سوختن کالیفرنیا و عملیات اطفای حریق آن دیدار کرده است، مدعی شده آتش‌سوزی گسترده جنگل‌ها در آمریکا ربطی به مسئله

۳ دهه تلاش در عرصه خدمات رایگان توانمند سازی ، حرفه آموزی،توانبخشی اشتغال،کاربابی و تحصیلات دانشگاهی توان‌یابان

به همراه جدیدترین متدهای پشتیبانی اشتغال و تحصیل

Supported Employment (SE)

Supported Education (SED)

کمک های مردمی ـ بانک سامان

۶۲۱۹۸۶۱۰۰۱۸۶۷۶۳۸

تهران، شهرک غرب، فاز دو، خیابان هرمزان، خیابان پیروزان جنوبی ، پلاک ۷۴

۰۲۱- ۸۸۰۸۲۲۶۶

www.raad-charity.org

info@raad-charity.org

/raadcharity

/raad_charity

وقتی مسئولان اشتباه می‌کنند

بن و بار و ریشه را به باد می‌دهد هم تنها یک خطای انسانی مرتکب شده است؟

برای اینکه مسئولی اشتباه نکند، بازخوانی تصمیم‌ها و پیامدهایش بس نیست؛ باید به پیش‌تر برگردیم، به پیش از اینکه مسئولیتی را می‌گیریم، به جایگاهی راه می‌یابیم یا بر صندلی تکیه می‌زنیم. چرا جایگاه‌ها و موقعیت‌های گزینشی (انتخابی) و انتصابی (کمارشی) شرایط دارند؟ چرا همه افراد برای گرفتن مسئولیتی تأیید نمی‌شوند؟ آیا در کشور ما ملاک‌ها متناسب با اهمیت و فراگیری پیامدهاست یا بر پایه بسته‌تری بازتر بودن دامنه فرصت‌ها؟ آیا ملاک‌های به‌کارگماردن (انتصاب) یک مسئول یا ملاک‌هایی که اجازه می‌دهد فردی در انتخاباتی شرکت کند، به این دلیل نیست که تصمیم‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و اقدام‌ها پیامدهایی خرد و کلان دارند؟ آیا این ملاک‌ها امروز برای برگزیدن آدم‌هایی که از دریافت و تصمیم‌گیری و چابکی متناسب با کار برخوردار باشند، سازگار است یا شبیه ما باشیم و کسانی دیگر نباشند خوانده می‌شوند؟ مسئولانی که برای کار و جایگاهی حکم می‌گیرند، گزینش‌هایی را پشت سر می‌گذارند تا جایی که برای اینکه درصد خطای تصمیم‌هایشان کمینه شود، مشاورانی را نشان دارند، ولی آیا همه اینها کمک کرده تا پیامدهای کاهنده و آسیب‌رسان تصمیم‌های مسئولان کاسته شوند؟ چالش‌های روز جامعه و سختی‌هایی که مردم در زندگی‌شان با آنها روبه‌رو هستند، نشانه‌هایی دارند که پیامدهای منفی تصمیم‌ها خیلی بیشتر از پیامدهای سازنده است. یا انتخاب و انتصاب مسئولان اشتباه است و این انتخاب و انتصاب هنوز هدف شایسته‌سالاری را برآورده نمی‌کند یا مشاورانشان که دستمزدهای چشمگیری هم می‌گیرند، تسلط کامل، اختیار لازم یا شبکه هماهنگ سازمانی برای پیشبرد کار ندارند یا اینکه چالش‌ها به‌گونه‌ای شده که به همه سویه‌ها و لایه‌های پیامد تصمیم‌ها توجه شایسته نمی‌شود و اولویت چیزهایی دیگر است. شاید اگر برای هر تصمیمی که گرفته می‌شود، قرار بود پاسخی هم داده شود، این‌قدر اشتباه نمی‌کردیم یا اگر قرار بود خودمسان برای هر تصمیمی به بن‌بست برسیم، راهمان را آگاهانه و با ارزیابی هزینه-فایده برمی‌گزیدیم؛ چه‌بسا راه را برای آدم‌های بیشتر و با رواداری بهتر هموار می‌کردیم. ناگفته نماند که در روزهای دشوار، پیامد و ارزیابی خطاهای تصمیم‌گیری یا پیامدها متفاوت می‌شوند، کارهای مهم خرد انگاشته می‌شوند و خرده‌خطاها هم حتی بسیار آزارنده زخم می‌زنند. آدم‌ها می‌آیند و می‌روند؛ انتخابی یا انتصابی، آنچه می‌ماند پیامدهای تصمیم‌های درست یا خطاهای هر کدام در هر دوره و هر ماجراست؛ پیامدهایی که گاهی روایت تاریخ را دگرگون کرده‌اند یا روندی را از ریلی بیرون برده‌اند، گرچه در آغاز خرد و ناچیز شمرده می‌شدند.

الهام فخاری

«چون خطایی از تو سر زد، در پشیمانی گریز کز خطا نادم‌نگردیدن، خطای دیگر است» (صائب تبریزی)
مصادق‌های ایمن بیت را زیاد دیده‌ایم؛ تصمیم‌های اشتباهی که گرفته می‌شود و پیامدهایش گریبانگیر مردم می‌شود؛ مردمی که در چالش‌های پرفشار، فرصت‌های گوناگونی برای گذران زندگی ندارند.
می‌گویند آدمیزاد است و اشتباه، ولی کسانی که به عنوان مسئولانی حکم گرفته‌اند تا اموری را به بهترین گونه اداره کنند، برای حل مسئله‌ها چاره‌جویی کنند، شرایط زندگی بهتر را برای مردم فراهم کنند، چقدر می‌توانند اشتباه کنند؟ هر کدام از ما در جایگاه فردی مسئول زندگی خویش، می‌توانیم اشتباهی داشته باشیم، هر کدام روزهای گذشته زندگی‌مان را که با خود بازخوانی می‌کنیم، می‌بینیم کجایا نادرست رفتار کرده‌ایم، می‌بینیم پیامد کدام تصمیم نابجا به این انجامید که نتوانیم امروز خانه و کار بهتری داشته باشیم، گاهی بیماری‌هایمان را هم به اشتباه‌های خودمان ربط می‌دهیم و... همین بازخوانی است که سبب می‌شود روند زندگی را ارزیابی کنیم و بهبود دهیم، در چالش‌های اقتصادی یا دوستانه که تخصص دارند هم‌اندیشی کنیم، برای آموختن و بهبود برخورد‌ها و پندار‌ها و رفتار‌های سازنده با مشاور خانواده و روان‌شناس گفت‌وگو می‌کنیم، ولی آیا ما که جایگاهی از نهاد عمومی یا حاکمیتی یا سازمان دولتی برای دوره‌ای به ما سپرده شده، حکمی به ناممان امضا شده است، سرنوشت بسیاری از مردم به تصمیم‌هایمان وابسته است، بازخوردها، کارها، کنش و واکنش‌ها و تصمیم‌هایمان را ارزشیابی و بازخوانی می‌کنیم؟ هر شب با دست‌کم هر ماه هم‌هنگام با گزارش کار، به تصمیم‌هایی که گرفته‌ایم می‌اندیشیم؟ می‌بینیم کجا اشتباه کرده‌ایم؟ کنکاش می‌کنیم تا ببینیم کدام تصمیم کدام پیامد را داشته است؟ یا اینکه نه، برایمان همین بس است که جایگاهی را داشته باشیم و برای ماندن در آن جایگاه تلاش و تقلا کنیم؟ تلاش برای ماندن و دیده‌شدن؛ اینکه هر روز در اوج خبر‌ها باشیم گرچه به این بها که اگر خبر‌ها بیشتر از اینکه تأییدمان کنند، در حال نقدمان باشند؟ اشتباه می‌کنیم و می‌گوییم اشتباه شد، ولی از اشتباه‌رفتن در یک گوجه تا اشتباه‌کردن در یک تصمیم ملی چقدر راه است؟ آیا خطاها همه در یک سطح و یک گونه‌اند؟ آیا آنکه به خطایی دانسته یا ندانسته با شکستن یک ساقه یا انداختن یک خرده‌سنگ سیلابی را به راه می‌اندازد یا با بریدن یک شاخه،

زمین سبز

رابطه بین آب‌گوشت و محیط زیست

علی حاجی‌مردانی

۸۴میلیونی ایران آنچنان هم بد به نظر نمی‌رسد؛ چراکه اگر بنا بود مردم ایران با سبک مطلوب غذایی پیشنهادی وزارت بهداشت با مصرف سالانه به طور متوسط ۲۰۳۹ کیلوگرم گوشت قرمز به ازای هر نفر در سال خود مصرف مواد غذایی خود در سال‌های اخیر را تنظیم می‌کردند، الان کشور ایران نیازمند مصرف ۱۰۰۶ میلیارد مترمکعب آب بیشتر از مصارف کنونی خود در بخش کشاورزی و دامداری بود. در سال ۱۳۹۷ مصرف گوشت قرمز هر ایرانی در سال به ۵،۴۴ کیلوگرم کاهش یافته و آن با گوشت سفید مرغ جایگزین شده باشد، این اقدام اختیاری یا اجباری ایرانیان، از ۱۰۶ میلیارد مترمکعب فشار سالانه بر منابع آب ایران کاسته است. پس از نگاه عدم تشدید فشار بر منابع آب داخلی کشور باید این قضیه را به فال نیک گرفت؛ چراکه با مصرف کنونی ۹۴ میلیارد مترمکعب از ۱۰۵ میلیارد مترمکعب آب تجدیدپذیر سال‌های اخیر کشور، دیگر آبی در این سال‌ها برای تأمین این حجم از آب مورد نیاز برای تولید ۱۰۲ میلیون تن جبران فاصله مصرف گوشت کشور با سبد غذایی مطلوب پیشنهادی باقی نمانده بود و البته که احیاناً همین کسری برای مزین نگه‌داشتن سفره مردم ایران به آب‌گوشت از محل باقی‌مانده حبابه زست‌محیطی کشور می‌بایست تأمین می‌شد.

پانویس: تولید هر کیلوگرم گوشت قرمز گوسفند به ۱۰هزارو ۴۱۲ مترمکعب و هر کیلوگرم گوشت گاو به ۱۵هزارو ۴۱۵ مترمکعب آب نیاز دارد. پیشنهاد سبد غذایی مطلوب وزارت بهداشت شامل ۲۰۳۹ کیلوگرم گوشت قرمز-برای هر ایرانی است که در صورت رعایت این الگوی غذایی، در سال ۱۳۹۷ با جمعیت ۸۲ میلیون نفر، مصرف گوشت قرمز در کشور به ۱۰۷ میلیون تن بالغ می‌شد. در حالی که در سال جاری کل مصرف گوشت قرمز ۵۰۰ هزار تن بوده که به منزله صرفه‌جویی ۱۰۰۶ میلیاردمترمکعبی از محل عدم نیاز به تولید ۱۰۲ میلیون تن بوده است.

بر مدار گرنیویچ

مبارزه زنان «بی‌بی‌سی» برای رسیدن به «گری لینه‌کر»

محمود ملکی

● تازه‌ترین فهرست سالانه «بی‌بی‌سی» از افرادی که بیشترین حقوق را از این مؤسسه عظیم رسانه‌ای دریافت می‌کنند، حاکی از این است که همچنان «گری لینه‌کر»، ستاره سابق تیم ملی فوتبال انگلستان، با برنامه «مسابقه روز» بالاترین حقوق را از مؤسسه بی‌بی‌سی می‌گیرد؛ اما نه «مسابقه روز» و نه «گری لینه‌کر». خبر درخ‌ورو توجه گزارش سالانه بی‌بی‌سی از بالاترین دستمزد ستاره‌هایش نیست؛ آنچه بیش از گری لینه‌کر و برنامه‌اش شایان توجه است، افزایش حقوق زنان شاغل در بخش‌های مختلف بی‌بی‌سی است؛ زنانی که پیش‌تر مشخص شده بود در مقایسه با هم‌تایان مرد خود در بی‌بی‌سی، در قبال کار یکسان، حقوق بسیار کمتری دریافت می‌کنند؛ ماجرابی‌ی که برای «بی‌بی‌سی» یک رسوایی تمام‌عیار بود و به استغفای برخی از ستاره‌های زن این مؤسسه خبری انگلستان منجر شد و عده‌ای دیگر از کارکنان زن بی‌بی‌سی هم راه شکایت در پیش گرفتند که حقوق برابری با هم‌تایان مرد خود مطالبه کنند.

تازه‌ترین گزارش سالانه «بی‌بی‌سی» از پیروزی کارکنان زن این نهاد بزرگ خبری برای دریافت حقوقی برابر با مردان در قبال کار مشابه خبر می‌دهد. در گزارش جدید حدود ۷۰۰ نفر از کارکنان زن در بی‌بی‌سی، افزایش حقوق را تجربه کرده‌اند. اگرچه هنوز هم نسبت بالاترین دریافتی حقوق از بی‌بی‌سی ۵۵ به ۴۵ به نفع مردان است؛ اما با اندازه چند سال را طی در دو سال گذشته به راحتی می‌توان دریافت که زنان در این مبارزه‌شان به چه موفقیتی دست یافته‌اند. در سال گذشته میلادی این نسبت ۶۰ به ۴۰ به نفع مردان و در سال پیش از آن ۷۵ به ۲۵ باز هم به نفع مردان بوده است؛ آثار نشان می‌دهد که کارکنان زن بی‌بی‌سی در این دو سال، راهی به اندازه چند سال را طی کرده‌اند و می‌توان انتظار داشت که در سال‌های پیش‌رو بتوانند برابری را به صورت کامل به دست آورند. هرچند بعید است بزودی یکی از کارکنان زن بی‌بی‌سی بتواند جایگاه گری لینه‌کر را تصاحب کند؛ اما همین که در سال جاری در بین ۱۰ نفری که بالاترین حقوق را از بی‌بی‌سی دریافت می‌کنند، نام چهار زن دیده می‌شود، نشان‌دهنده موفقیت حرکتی است که از دو سال پیش توسط کارکنان زن شروع شد و ظلیعه موفقیت آن امروز خودش را نشان داده است.

با این‌همه بی‌بی‌سی در سال‌های آینده ممکن است اساساً از لحاظ تأمین مالی با مشکلاتی مواجه شود که همه پرداخت‌ها در این مؤسسه رسانه‌ای را تحت‌الشعاع قرار دهد. در حال حاضر بی‌بی‌سی در بریتانیا تنها رسانه‌ای است که دارای انحصاری باورنکردنی است؛ در هر خانه‌ای که تلویزیون وجود داشته باشد، به ازای هر خانه در سال جاری حدود ۱۷۵ پوند باید برای تماشای بی‌بی‌سی پرداخت شود؛ حقی انحصاری که در بریتانیا فقط بی‌بی‌سی از آن برخوردار است و سایر شبکه‌های تلویزیونی یا رسانه‌های مکتوب برای به‌دست‌آوردن درآمد حاصل از فروش محصولات خود باید در کنار فروش مستقیم، از فروش اشتراک با مشترکان خود استفاده کند؛ اما این‌روزها دولت در کنار سایر رسانه‌های منتقد انحصار بی‌بی‌سی، به دنبال آن هستند که این انحصار را از بی‌بی‌سی بگیرند و آن را مجبور کنند مانند سایر رسانه‌ها برای کسب درآمد خودش تلاش کند. اتفاقی که اگر رخ دهد به میزان قابل‌ملاحظه‌ای در آمد بی‌بی‌سی را کاهش خواهد داد؛ به همین خاطر است که حتی مدیرعامل جدید بی‌بی‌سی که برای اصلاحات در این رسانه منصوب شده هم با طرح لغو انحصاری بی‌بی‌سی مخالف است و می‌گوید بی‌بی‌سی برای همه مردم بریتانیاست و اگر به سمت اشتراک‌گیری حرکت کند، باعث خواهد شد فقط قشر خاصی بی‌بی‌سی را تماشا کنند؛ در آن سو اما منتقدان می‌گویند درآمد تضمین‌شده بی‌بی‌سی، این رسانه را برای تولید محتوای باکیفیت‌تر کم‌انگیزه کرده و البته این درآمد انحصاری توان رقابت رسانه‌های دیگر را هم با بی‌بی‌سی کاهش داده است. باید بیشتر منتظر ماند و دید که آیا دولت‌ها در بریتانیا برای لغو این انحصار بی‌بی‌سی تا چه حد جدی هستند و در صورتی که این اتفاق بیفتد، به چه میزان در مبارزه کارکنان زن این مؤسسه رسانه‌ای عظیم، تأثیر خواهد گذاشت. آنچه مهم است موفقیت اولیه زنان در تثبیت حقوق برابرشان در قبال کار برابر با کارکنان مرد این رسانه است و این موفقیت اگر تداوم داشته باشد، می‌تواند به رسانه‌های دیگر در سراسر جهان و همچنین به حوزه‌های کار دیگر در غیر از رسانه‌ها هم سرایت کند. شاید روزی هم برسد که مدیران رسانه‌ها در ایران، حق حقوق برابر برای کارکنان زن در قبال کار یکسان با مردان را به رسمیت بشناسند.